

Barcelona 23 juliol 1947

Col·l. 10250(1)
UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estrimats fills: Me que penebit, em troba ^{avergonyit} d'haver deixat passar tants dies sense correspondre a la sortida del dia 30 del mes passat. Encara que no m'entenc de flines, i que el temps m'escorrija desput al que necessito diàriament entre anar i venir de Bellaterra, no considero que això — i una mica de mandra, quan podria excusar-me — ni que'n excuses sup'ci'ents per a justificar la trizança. Però van passant els dies i el nequit no em deixa niu, i mentre he deixat passar oportunitats que hauria pogut aprofitar, fent alguna sortida més curta, o no preocupant-me de l'encaranat p's- di de "Sant Joan", amb t'ercic en el departx, deixant un munt d'obligacions que imperiosament me reclamen. Y també un furtic inmençible al viure mentider que regeix tots els actes de la vida pública contribueix a arrencar la estérilidat. Considero que la vida, oficialment, s'ha abaratit perquè el pa d'els trapells abans valia 12 pts. i ara en val 10. — i fer d'això una mufreganda cridanera, quan la realitat es que ara, una família com la nostra, amb un mensual de 6000 pts. al mes només viu per a menjar be, t'encomane un excepticisme que t'elleva les activitats ^{que} estrictament necessaris. Sense heritzos men' espelan- gadors, un acobre abandonant-se, sense altres preocupacions que es de cercar el pa, i l'arros, i el m-re, i tantes d'altres coses que només es troben en el mercat negre i de les quals, poquent, un no se'n val primer ni que se'n piri a la família, per allò de que estalviar diners no ofereix cap perspectiva segura. El paragraf precedent ja endevina més que se- ferge els pretextos del precedent anterior. Encara enunciar un altre. Estic embrocant en la selecció, arduació i reducció dels colors. dels tres que esti- tem un estic ja en maquineries; els altres dos, però, els tinc a mig acabar, amb els inconvenients de que a

Sollatena no hi tinc tants elements d'informació com a Barcelona, i em trobo empanat i empen pel temps que hanc fent unes accions en seves exigències.

Preneu de tants pretextos, eh que la vostra indulgència trobi un adient... i perdonen-me!... No he estat ni per abilit, ni per repredament de la gran estimació que us portem, ni per ressentiment o punt de cap uena, (que per això no existeix en motius). Per altra banda, ja farei els millars esforços perquè el cor no es torni a repetir.

Per fetes del petit Rainmond em compliren de tendre i ja ens l'estimen com si l'haguéssim vist naixer. L'impressionant equip que l'esperà en la seva arribada al mar, es una de les coses que aturen l'atenció per la quantitat i la qualitat que s'hi embolmen. No crec pas que pugui haver tals els hancs de calçats de punt, en el temps que tendrà en calçar sabates... de sabates!... Però un altre aspecte abundancia, i l'amen que s'entenen en cada peça, es una intima, sincera, netis fació. També ho es subriquer que gaudis d'una netis perfectio, per a la conservació de la qual i de la dels seus hancs preguem a Deu cada dia.

En Joan viu a Sollatena un estiu feliç. Despreocupat dels estudis, amb amics, unelt camp per cures i el "Club Sollatena" on li plau relacionar-se amb nois del seu torranç, el temps li passa volant. Es, també, un bon humor d'esperar, amb brelis de plom, encerta un que altre pardal. Uns parrats va dir-me: "— Mira, ià. io. He fet un "barrader" per una carta al papà, c'què et sembla?..". I em va semblar tant bé, que t'incloz el barrader, però vaig pensar que al parlar-la en net hancs afrontant'etat. Ara ja s'interessa en la lectura de llibres. Fuis la poe no

mes valia "Tebeos". (Aqui en diuen "F.B.O." de Tata
 multiplicació infantil, de la qual en patim una veritable
 plaga). Ara ja llegiré Sulgari, Walter Scott i altres amb
 apassionament. Serà un noi de molt profit. Té una
 intel·ligència molt desperta i una memòria privilegiada.
 No en parlo ~~d'avi~~ d'avi. Ho reconeix tot hom.

fins amb en Bartomeu el deute (que ja se in-
 fa heret) de contentar-li la carta que va adreçar-
 me. Com que no puc donar-li notícies concretes i
 en que podria aventurar mes aviat son dubtes que ho
 us, em passejant el temps sense prendre una de-
 cisió. Per altra banda tampoc em he hem tornat a
 veure amb en Domingo i no em puc canviar im-
 pressions respecte a les dificultats amb que crec que
 hauriem de topa ni en aventuraria a editar
 "Marnés". Clarament seria, fins crec jo, un bon
 afer. Però no puc arribar interessos aliens a una sem-
 blant empresa, niix n', per qualsevol motiu, la com no
 m'hi he, em podria reportar conseqüències momentàniament
 desaconvedables. Malgrat tot, hauria pogut haver-li escrit.

Ja ho farei, però anticipa-li aquest paragraf.
 Al pare de la Anna ja l'hi vaig escriure. F'hi
 clic des anuncis d'espectacle, que l'atempen. No se n'ha
 n'entia informat.

Valguida Pare: Esperem que el nen et deixi un
 moment tranquil la per a que em en heuquis dir moltes
 coses. Ja suposem que t'adona molt de turbats i que entre
 ell i en Pere no t' deixen un moment de repòs.

Espero que no prendreu cap represàlia contra meu
 vel que he tardat en contentar la vostra darrera carta i
 que aviat i sovint rebreu de novelles.

Molts de besos al nen de part de la mare i mare.
 Com que viviu a Barcelona i ella es a Bellaterra i no
 vull perdre un dia mes, curs aquesta lletra sense
 que ella no la heuqui ni ferir.

Reben tots plequets un abraç ben fort dels
 vostres pares i avis (Calder i Ferrera)